

Nr 22.

Av herr **Nylander**, om ändring i motorfordonsförordningens bestämmelser angående förande av lyktor å automobil.

I Kungl. Maj:ts motorfordonsförordning av den 20 juni 1930 föreskrives i 21 § 1 mom. bland annat:

»Under färd skall å automobil föras — — — — —

c) då mörker råder, två tända lyktor framtill å samma höjd, en å vardera sidan, med vitt sken, tillräckligt starkt för att automobilen skall kunna framföras på ett betryggande sätt.»

Denna bestämmelse har givit anledning till olika tolkningar, och fall har förekommit, där polisen förbjudit en automobilägare att hava mera än två lyktor på sin vagn. En sådan tolkning synes mig emellertid icke hava varit lagstiftarnas mening, utan i stället torde förordningen innebära ett åläggande, att varje automobil skall vara utrustad med *minst* två lyktor. En dylik uppfattning har kommit till uttryck i förordningen rörande ambulans- och brandkärsbilar, där det i 1923 års förordning hette:

»— — — — — förutom andra för automobiler stadgade lyktor, tillika framtill en tänd lykta med kraftigt rött sken.»

vilket i 1930 års förordning ändrats till:

»— — — — — förutom andra för automobiler stadgade lyktor, tillika framtill *minst* en tänd lykta med kraftigt rött sken.»

Jag vill i detta sammanhang erinra om, att automobiler för att öka trafik-säkerheten i stor utsträckning använda även sökarljus, vilket i så fall även skulle vara förbjudet.

Då oklarhet råder på denna punkt, anser jag, att ett förtydligande tillägg bör göras till ifrågavarande bestämmelse.

Vidare föreskrives, som ovan nämnt i denna paragraf, att lyktorna skola visa vitt sken.

Sedan denna förordning utfärdades, har emellertid erfarenheten givit vid handen, att gult ljus är fördelaktigare vid färd i dimma, och man kan numera tack vare detta ljus taga sig fram utan svårighet även under ganska svåra dimförhållanden. Som ett exempel kan jag nämna, att gult ljus nu

mera lär användas på bussarna i London. Det gula ljuset är dessutom mycket behagligare för mötande än vanligt avbländat vitt ljus.

Då emellertid gult ljus icke är angivet i nuvarande bestämmelser, har det inträffat, att polisen i förekommande fall ingripit och förbjudit användandet av det gula ljuset.

På grund av vad ovan anförts får jag härmed vördsamt hemställa,
att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla
om sådan ändring i motorfordonsförordningen 21 § 1 mom.,
att *minst* två lyktor föreskrivas samt att gult eller gulvitt
ljus jämfästas med vitt ljus.

Stockholm den 16 januari 1933.

Axel Nylander.
